

STANISLAVA STIBOROVÁ (MRÁZKOVÁ)

Z vystresované matky

Podnikatelkou z pláže

Za 1 rok, 3 měsíce a 10 dní

Z VYSTRESOVANÉ MATKY PODNIKATELKOU Z PLÁŽE ZA 1 ROK, 3 MĚSÍCE A 10 DNÍ

ÚSPĚCH NEPŘICHÁZÍ PŘES NOC, ANI ZA TÝDEN.

ÚSPĚCH NEPŘICHÁZÍ ANI ZA DVA MĚSÍCE, BYŤ TO TAK NAVENEK NĚKDY VYPADÁ.

ÚSPĚCH PŘICHÁZÍ, KDYŽ ČLOVĚK OPUSTÍ SVÉ KOMFORTNÍ ZÓNY, PŘEKROČÍ SVÉ HRANICE A MÁ ODVAHU PLNIT SI SVÉ SNY, AŽ TO STOJÍ, CO TO STOJÍ.

Pár slov úvodem

Milý čtenáři, milá čtenářko, děkuji Ti za stažení tohoto eBooku, který jsem napsala pro Tebe a další lidi, se kterými rezonuje ono podnikání z pláže, sousloví, které v sobě skrývá příslib svobody. Možná Tě zajímá, proč tento eBook proč pro Tebe a kdo vlastně jsem já, Stáňa Stiborová, dříve Mrázková.

Tuto předmluvu píšu už k pátému vydání tohoto eBooku, který už prošel monitory více než 18 tisíc čtenářů. Až mě mrazí, když vidím to číslo a představím si takové množství lidí živě. 😊

Původně jsem myslela, že si jej přečte jen pár stovek žen. Sdílet můj příběh do takových detailů bylo pro mě z počátku těžké, ale rozhodla jsem se jít s kůží na trh, protože jediné tak může můj příběh inspirovat a být přínosem.

A kdo jsem já, Stáňa Stiborová (do roku 2017 známá jako Mrázková), a co Tobě můžu předat?

Jsem žena, matka dvou dcer a jednoho syna, manželka skvělého muže, expertka na online marketing a úspěšná podnikatelka.

Jsem autorkou knihy Podnikání z pláže, kterou už četlo přes 15 tisíc čtenářů a stejnojmenného online kurzu s více než dvěma tisíci studenty.

Inspiruji lidi, jak žít svobodně, radostně a naplno a učím je, jak využívat potenciál internetu a online marketingu k tomu, aby se mohli vydávat za svými sny a podnikat třeba z pláže.

Žiju svůj život naplno a plním si své sny, i ty nejšílenější, každý den. Protože jsem se před pár lety rozhodla, že už nechci, aby mi dny protékaly mezi prsty jako písek v přesýpacích hodinách a nezbylo po nich nic než vzpomínka na každodenní rutinu, stres, nejistotu a pocit viny za nesplněné touhy a sny.

Jednoho dne jsem se rozhodla ty šedivé dny, které se slévají do jedné velké neurčité hmoty minulosti, proměnit v Život. Nemám kouzelnou hůlku, a tak se to nestalo ze dne na den. Stala se z toho dobrodružná cesta a ta mě naučila tolik, že by byl hřích nechat si to pro sebe.

Proto jsem začala své poznatky [sdílet na svém blogu](#), ve svých eBoocích, na Facebooku Podnikání z pláže a celkově v online světě, který umí kouzelně propojit cizí lidi a udělat z nich lidi známé a blízké, tak jako propojuje třeba teď Tebe a mě.

A stalo se to, že mi lidé začali děkovat za má slova, za inspiraci, kterou vnesla do jejich životů, za změny, pro které se díky mým příběhům rozhodli, za to, že jim mé příběhy pomohly jít taky za svými sny, plány a vyměnit šedivé dny za barevný Život.

A tím se ke svobodě a radosti, které se staly krédem mého života, přidalo ještě naplnění. Smysl v tom, že cokoli se mi děje, může poučit, posunout a nasměrovat nejen mě, ale i mé čtenáře. Věřím, že tuto sílu má jakýkoli lidský příběh.

A tak moje touha, když píšu tyto řádky pro Tebe, je inspirovat.

K čemu? To nevím. :)

Neznám Tě a nevím, v jaké fázi svého života a v jakém rozpoložení tyto řádky čteš. Možná Tě budu inspirovat k akci, možná k pocitu vděčnosti za Tvůj vlastní život, nebo k totální kritice a touze po radikální změně či hluboké sebereflexi a zamyšlení.

Možná Tě budu bavit, možná Tě budu štvát. Obojí je v pořádku, a ať už tak či tak, budu ráda, když mi napíšeš svou zpětnou vazbu na e-mail stana@podnikanizplaze.cz

A teď si uvař svůj oblíbený čaj anebo nalij sklenku vína a hurá do čtení... 😊

Na začátku se spustila lavina

Musím se přiznat, že název eBooku „Z vystresované matky podnikatelkou z pláže za 1 rok, 3 měsíce a 10 dní“ vznikl dříve než samotný eBook a původně jsem chtěla sdílet jen část té cesty — jen ten 1 rok, 3 měsíce a 10 dní... Když teď ale tak nad tím přemýšlím, předcházela tomu jedna velká lekce. Lekce, kterou jsem veřejně ještě nikdy nesdílela, ale která k mé cestě patří, a byť se trochu bojím, tak mám pocit, že je na čase tuto část mého příběhu sdílet. Třeba jsi to právě Ty, kdo jej má slyšet.

Píše se rok 2009 a je podzimní deštivý den. Po celodenní honičce mezi dvěma maličkými dětmi a stavební firmou, kterou vedu společně s manželem, se vyčerpaně plížím přes špinavé sídliště k Albertu.

Aničku v manduce na zádech, Viki tlačím v kočárku před sebou jednou rukou, druhou rukou smrkám a jsem našťvaná, že jsem už zase nemocná.

V obchodě přemýšlím, co bude dneska k večeři, a pro jistotu otevřu peněženku. Mám takový nepříjemně svíravý pocit, že už v ní mnoho nenajdu. A pocit se jeví jako správný. V peněženke je 45 korun. Na osobních účtech nic není už dávno a z firemního účtu zmizely poslední peníze s výplatou zaměstnancům. Na nás už nic nezbylo.

A pak že se podnikatelé mají dobře...

Jak jsem to mohla nechat dojít tak daleko? Pořád ještě věřím tomu, že nejsme chudí, ale jen dočasně bez peněz? Pořád ještě věřím tomu, že jednou si splním všechny svoje sny a budu žít život, ve kterém není místo pro deštivé hnusné dny, rýmu ani prázdnou peněženku?

Nemám si ani s kým promluvit, mám pocit, že jsem sama. Navíc by mi to nikdo ani neuvěřil. Navenek se snažíme vypadat jako taková normální spokojená rodinka, na fotkách se smějeme. Uvnitř je velká tíha.

Je mi do breku, jenže holky tvrdí, jako jsem já, nebrečí, a když ano, tak jenom tajně, aby to nikdo neviděl.

...

Stejný podzim, jiný večer. Jako už mnoho večerů předtím dávám děti spát a sedám si na gauč v obýváku v naději, že dneska to bude jinak. Byly doby, kdy jsme s manželem trávili večery spolu. Otevřeli jsme si víno a povídali, vymýšleli plány do budoucna, vymýšleli plány pro naši firmu, smáli se, nebo prostě jen tak hráli karty.

Ani nevím, kdy začly být věci jiné. Ale vím, že večer co večer si sedám na stejné místo a doufám, že mi bude dneska už konečně věnovat pozornost.

Že přestane civět do počítače a psát si na Skypu s kamarádem z kapely a vzpomene si, že má taky ženu. Že aspoň jednou za čas strávíme večer spolu a třeba i nějakými těmi intimitami, byť si nejsem jistá, jestli by mě to ještě bavilo.

Sex. Mám na něj ještě chuť?

Po pravdě už mě to toužení a čekání přestalo bavit. Nemám. Ani s ním, ani s nikým jiným. Sex je stejně zbytečnost. Pravý vztah se pozná podle toho, že jsme přátelé, máme stejné hodnoty a držíme při sobě, no ne?

Na chvíli o tom zapochybuju a přepadne mě pocit nechutné samoty a mizérie. Je mi 25. Nikdy jsem

nesnila o tom, že ve svých pětadvaceti zabalím svůj sexuální život a ztvdnu v paneláku s dvěma dětmi, s prací, kterou začínám nenávidět, a s mužem, který o mě nejeví zájem. Bez přátel, bez koníčků, s totální nenávistí k sobě samé.

Jsem nešťastná. Opravdu. Z celého srdce. Jsem tak nešťastná, že kdyby nebylo těch dvou prdolek spících v mé posteli, nebyl by důvod v tomhle pitomém životě pokračovat.

Nenávidím tu pitomou firmu. Nenávidím tenhle hrozný byt. A ze všeho nejvíc nenávidím sebe. Jsem k ničemu. Už pěkně dlouho.

...

Duben 2010. Je 9 ráno, plavu už asi dvacátý bazén a přemýšlím. Přemýšlím nad tím, jak se můj život začal měnit od jednoho listopadového víkendu, kdy mi zavolal můj táta a vzal mě i s dětmi na víkend do luxusního hotelu na úpatí Beskyd a nabídl mi pomocnou ruku.

Možnost postavit se zase na nohy a začít dělat to, co umím nejlépe, online marketing, za předpokladu opuštění stavební firmy a toho, že můj manžel se bude starat nějakou dobu

o malou Aničku, zatímco já vydělám peníze, které vytáhnou z mizérie naši rodinu, naše zadlužené účty i naši firmu. Táta mi k tomu všemu dal ještě dvě knihy — Tajemství od Rhondy Byrne a Jak myslí milionáři od T. Harv Ekerera...

Mám spoustu plánů, jak věci změním, vize a obrovskou touhu začít žít konečně tak, jak jsem vždycky chtěla... Chci ZMĚNU!

Chci mít hodně peněz, chci cestovat po světě, chci se zbavit toho strachu, z čeho zaplatím nájem příští měsíc, chci jet do Nepálu, chci bydlet přes zimu u moře, aby holky nemusely dýchat ten hnusný ostravský vzduch, chci být šťastná, chci mít pocit, že můj život má smysl.

Vesmír má smysl pro humor, plní nám naše přání, která k němu vyšleme, jen občas trochu jiným způsobem, než bychom předpokládali...

Věci se daly do pohybu, ale uvnitř duše jsem měla pořád jakousi prázdnotu a pocit, že je všechno špatně. Až do dnešního rána.

Přemýšlím nad snem, který se mi zdál. Jsem v něm já a nějaký mladý kluk, jdeme po cestičce z nějaké

autobusové zastávky a já vím, že ho teď pár dnů neuvidím. Taky vím, že jsem do něj zamilovaná až po uši. A nejen že to vím. Já to cítím. Poprvé po několika měsících něco cítím. Cítím motýly v břiše, cítím lásku, která mě zaplavuje od hlavy až k patě, cítím obrovskou touhu.

Když se vzbudím, vím jedno. Tohle musím ještě zažít!

Plavu v bazénu a usilovně přemýšlím, jak to udělat, abych toto všechno mohla cítit i doopravdy. S mým mužem samozřejmě, s kým jiným!

Lásku mezi námi jsme už nechali umřít a z manželství se stal vztah dvou lidí, kteří mají společný byt, děti, firmu a zážitky, ale nějak to jít musí, no ne?

...

O den později. Ten pocit mě pronásleduje na každém kroku. Jako kdyby doopravdy byl někdo, ke komu bych toto cítit mohla. Ale není. Je tady sice můj manžel, ale neumím s ním mluvit, bojím se projevit jakoukoli emoci, protože by se mi určitě vysmál.

I já si sama sobě připadám směšná, omílám slova a situace v duchu pořád dokola, ale něco je ve mně zaseknuté. Nějaký strach z výsměchu a ze selhání. Nedůvěra. Ne-sebe-láska.

Vlastně už ani nevím, kdo je, nevím, co prožívá. Z mého pohledu je pořád jenom naštvaný, nabručený, odtažitý, ve svém světě, a to, že se úžasně stará o obě dcerky i o domácnost, zatímco já jsem v práci, na mých pocitech mnoho nemění.

Nevidím, že i on potřebuje lásku. Nevidím, že i on je nešťastný a snaží se najít někoho, kdo je za to zodpovědný, a první na ráně jsem vždycky já. Nechápu, proč je na mě tak často protivný. Poslední roky lopotění se za úspěchem firmy mezi nás postavily zed'.

Ale to půjde, nějak to musí jít. Je mi dvacet šest. Přece neprožiju dalších šedesát let bez vášně, lásky a sexu po boku kamaráda a otce mých dětí?

Co jim to vůbec ukazuju za vzor? Takhle vypadá vztah a manželství? Dva lidi, kteří žijou v jedné domácnosti, snaží se ekonomicky zvládat svůj život a sem tam spolu prohodí pár slov a dělají, že emoce neexistují?

Kde je láska? Kde je vášeň? Nezblblá jsem náhodou? Možná jsem se zbytečně začala zabývat kravinama, když mě teď už netrápí, za co nakoupím jídlo...

Proč se zabývám něčím tak zbytečným, jako jsou emoce? Mojí obvyklé mužské racionální složce to nedává smysl.

...

O tři dny později. Je pátek večer a já mám radost. Po několika měsících jdu někam za zábavou. Pravdou je, že když mi Monika, kamarádka ze střední školy, napsala, že už jsme se dlouho neviděly a měly bychom někam zajít, přemýšlela jsem nejdříve několik dní, jak to udělat, abych někam jít mohla.

Ven na pivo chodí jenom on, a když jdu já, tak jediné s ním... Nevím, proč to tak máme nastavené, ale je to tak, a já mám strach se zeptat, jestli by jeden večer byl s dětmi on.

Po pár dnech se mi to podařilo nějak vykomunikovat a teď je tady konečně den, kdy si zase užiju trochu holčičí srandy.

Mám hodinu do odchodu, děti sedí u počítače a téměř čtyřletá Viki zkušeně pouští na YouTube jednu pohádku za druhou, Anička ji jedním dechem obdivně sleduje a jsou totálně zažrané do svého světa.

Hmm, příležitost uplatnit ten neodbytný pocit, který mě od toho snu pronásleduje. Zkusím obnovit manželskou jiskru. Jsem nemožná a vlastně ani nevím, jak na to, a když už zvolím nějaký postup, manžel mě odbude s tím, že ho bolí záda a ať mu dám pokoj.

Je mi děsně. Mizím za kamarádkou. Po cestě do baru se mi vkrádají do žaludku zase ti motýli v břiše ze snu. Sakra, Vesmíre, dej mi s tím už pokoj!

...

Sedím na baru, piju víno a sypu ze sebe všechno to strašné, co mě tíží v mém manželství, i to, že nevím, co s tím.

Monika mě s pochopením a přikyvováním hlavy poslouchá a já cítím obrovskou úlevu, že je aspoň někdo na světě, koho zajímám a komu můžu říct, jak se cítím, aniž bych sklidila posměšný úsměv.

V duchu se ptám sama sebe, proč jsem se

přesvědčila za poslední roky k tomu, že nepotřebuju žádné kamarádky a že mi ke štěstí stačí jen manžel a děti. Zároveň si se zděšením uvědomuju, že vlastně nikoho jiného ani nemám. Zůstala jsem úplně sama, tedy alespoň mám ten pocit.

Z druhé strany baru mě zamáváním a úsměvem zdraví o pár let mladší kluk, kterého znám z koncertů kapely mého muže a když jsem ho před pár měsíci poprvé viděla, na zlomek sekundy jsem zalitovala, že jsem se vdala tak brzo a vůbec si neužila mladistvého života (než jsem tu příšernou necudnou myšlenku zakopala pomyslné tři metry do země).

O dvě hodiny později se přistihnu s jeho rukou na mém zadku.

O čtyři hodiny později se přistihnu, jak se s ním líbám na zadním sedadle taxíku s obrovským strachem a zároveň s neuvěřitelnou radostí, že někomu na světě ještě připadám jako žena, že pro někoho jsem ještě přitažlivá.

S ranním svítáním se s ním loučím a téměř slyším praskat ty ledy mého ledového království, které co nevidět strhnou obrovskou lavinu.

Vody emocí se rozhodly prolomit cestu ven stůj co stůj a já mám pocit, že se celý můj svět vymyká kontrole.

...

Květen 2010. Zbláznila jsem se. Najednou mám pocit, že žiju. Doslova cítím život tepat v mém těle. Chci dohnat všechny ty roky, kdy jsem byla zamčená ve svém ledovém království.

Cítím, brečím, směju se, jsem zmatená.

Tam venku je svět, na který jsem zapoměla. Jsou tam lidi, zapoměla jsem, jak vroucí i jak zraňující můžou být. Zapoměla jsem, jak matoucí mohou být jejich soudy, jejich příběhy, jak bolestivá jsou ta nastavená zrcadla, která člověku pomáhají k tomu, aby se změnil.

Tady doma je můj muž, nechápe, co se děje, a snaží se tu valící lavinu zastavit. Hroučí se mu svět a přeskládávají hodnoty, stejně jako mně. Před lavinou nebyl šťastný, ale má strach, že to bude ještě horší, a tak se mě snaží zuby nehty zastavit.

Nedaří se mu to. Naštěstí pro oba.

...

Červenec 2010. „Přišla ses mě zeptat, jestli se máš rozvést?“ Stojím ve dveřích naší rodinné „čarodějnice“ Jitky, která má úžasnou schopnost vidět věci z nadhledu a nacítit se do situací i lidí.

V duchu zalapám po dechu nad tou otázkou. Nad tím jsem nikdy nepřemýšlela, přišla jsem se zeptat, co se mi to vlastně děje. Přišla jsem najít nějaký zachytný bod v té lavině, ve které se ještě stále kutálím dolů ze svahu a která s sebou strhává všechno známé a zanechává za sebou spoušť.

Můj život od oné dubnové noci nabral obrátky jako rozjetá horská dráha a já přemýšlím, že každou chvíli už musím vypadnout z vozíku. Z té rychlosti a šílenosti se mi až dělá zle. Víím, že chci být šťastná, ale nic z toho, co se teď děje, mi nedává smysl.

„Užívej si to, že jsi žena. Každá žena má mnoho tváří. Nejsi jenom matka. Jsi i milenka, dcera, sestra. Moc dlouho jsi ty ostatní role přehlížela. Přijmi to, že máš v sobě i tu divokou ženu.“

Slyším její rady a snažím se přijít na to, co mi tím chce vlastně říct. S odstupem chápu, že se mi snaží vysvětlit, že jsem svoji vnitřní ženu zamkla do věže a teď se začíná dobývat ven.

Jitka pokračuje: „Nesnaž se najít ve věcech smysl. Jsi teď v mlze a minimálně několik dalších měsíců budeš. I kdyby ses postavila na hlavu, tak přes tu mlhu neuvidíš nic.“

Žij tady a teď. Ze dne na den. To je to, co se máš naučit. Přestat se snažit mít nad věcmi kontrolu.“

...

Srpnová noc, 2010. Stojím uprostřed hřiště za naším domem. Jsem na cestě domů z klubu. Koukám na hvězdy a měsíc v úplňku a brečím.

K čemu tohle všechno je? Zničila jsem svým dětem rodinu. Zničila jsem život svému manželovi. A stejně tady stojím nešťastná a sama a absolutně netuším, proč se toto všechno děje.

Chtěla jsem začít žít život, ve kterém si budu plnit svoje sny a budu šťastná, a místo toho tady hledám v troskách záchytný bod.

„Proč?“ ptám se a koukám s brekem do Vesmíru a nenávidím se.

...

Únor 2014. „Dobrou noc :*“ Přečtu si SMSku a zhasnu. Jirka jel do Prahy a děti, Viktorka s Aničkou, jsou u tatínka. V neděli je přiveze na vlakové nádraží, kde si je s Jirkou převezmeme a vyrazíme na měsíc do teplých krajín na Mauricius.

Potřebuju si pár dnů odpočinout, a tak následující dva dny hodlám jenom ležet v posteli a nic nedělat. V tomhle je střídavá péče opravdu geniální.

Koukám z postele na zimní oblohu posetou hvězdami a ozářenou měsícem v úplňku. Na okamžik zaslechnu z vesmíru někoho křičet: „Proč?“ A najednou se vidím tam stát, uprostřed toho hřiště.

V duchu se obejmu a děkuju si.

Děkuju si za to, že jsem měla sílu vydržet tu lavinu strhnutou na jaře roku 2010 a v dalších měsících odklízet trosky, které po sobě zanechala.

Děkuju si za to, že jsem byla ochotná v ten moment přijmout to, že PROČ se dozvím až mnohem později, a věřit tomu, že daná situace má svůj smysl.

Děkuji si za to, že jsem se rozhodla život žít — jít a plnit si svá přání, byť některá z nich započal jeden bláznivý sen o motýlech v břiše. Děkuji si za to, že jsem překročila svůj strach a vydala se do neznáma, odhodlaná věřit tomu, že na konci čeká život mých snů.

„Jsem šťastná, díky! Bude to ještě dlouhá cesta, mnohokrát budeš pochybovat, ale můžu ti slíbit, že to bude stát za to. Mám tě ráda!“ vzkazuju svému o tři a půl roku mladšímu já.

...

Lidé často touží po věcech, které přesahují jejich dosavadní život. Život sám rád tato přání plní, ale člověk je zaskočen tím, že nové věci nemůžou přijít bez toho, aby se udála nějaká změna. My lidé nemáme rádi změny.

Nánosy bahna, které na sobě máme, nesmyjeme tak, že prstem u nohy otestujeme teplotu řeky života. Smyjeme je až tehdy, když se do té řeky ponoříme celí a riskujeme, že nás strhne proud a vyplaví nás někde úplně jinde. Čistě, silnější a připravené na nová dobrodružství.

...

Poznámka na začátek dalšího příběhu. Tento příběh jsem publikovala v únoru 2013 na svém blogu a od té doby mi mnoho lidí řeklo, že právě on byl impulzem k tomu, aby udělali změnu. Je o cestě k podnikání z pláže dávno předtím, než jsem se k němu doopravdy dostala. Proto jej zde dávám jako další kapitolu v nezměněné formě.

Mezi lavinou a mou cestou na pláž proběhl rok zamilovanosti do mého nového partnera, kterého jsem potkala na sklonku roku 2010, a zároveň rok zmítání se v pocitech viny za rozpad rodiny. Rok, kdy jsem se zároveň musela naučit se o sebe postarat sama — nebo jsem si to alespoň myslela — což vedlo k tomu, že jsem žila takříkajíc z ruky do huby a k tomu ještě s pár desítkami tisíc dluhů, které mi na radosti moc nepřidávaly.

Každopádně věci byly v pohybu, věděla jsem, že jsem na dobré cestě, ale taky jsem věděla, že být na cestě znamená pohyb vpřed a že nejrychleji se pohnu tehdy, když vyкроčím za hranice svých komfortních zón. Postupně jsem se dostávala z mlhy a začínala se mi krystalizovat moje životní vize a smysl. To však vidím až zpětně. Na podzim roku 2011 jsem to ještě neviděla...

Moje cesta na pláž

Znáte ten pocit, kdy víte, že pokud TEĎ ve svém životě něco nezměníte, tak už nikdy? Že pokud si nesplníte tento sen, tak už to neuděláte ani s žádným dalším? Že prostě nastal čas vylézt z té pomyslné krabice, které se říká „jistota“, a pustit se na cestu?

Na podzim roku 2011 mě tento pocit doslova šířal. Začínala zima, ulice Havířova byly celkem ponuré a nevlídné a tenhle pocit se začal vkrádat i do mého nitra. Co když už tady zůstanu navždy, odkázána k dvoutýdenním dovoleným a snům o jiném životě...

Kdy to začalo?

Vždycky jsem snila o cestování a životě v jiných zemích, miluju poznávání jiných kultur, jiných zemí. Miluju ty obzory, které jiná země otevírá. Ale čím jsem byla starší, začalo mě postupně cestování spíše frustrovat. Když měla první dcera v roce 2007 půl roku a byli jsme uprostřed zimy na týden na Gran Canarii, poprvé v životě jsem pocítila, že ten týden je zatraceně málo.

Říkala jsem si, že zatímco já trávím celou zimu v ostravském smogu, tady žijí stejní lidé jako já své obyčejné životy... Proč bych tady nemohla žít taky?

Od té doby zůstal ten sen zakořeněný v mé mysli a trvalo pár let, než jsem se po překročení mnoha hranic svých komfortních zón dostala až do toho dne, kdy jsem věděla, že TEĎ, anebo NIKDY.

Den, kdy jsem si řekla TEĎ, anebo NIKDY

Ten den odjížděla moje sestra na rok plnit si své sny do Belgie (nakonec tam už je dva roky:)). A já jsem si říkala, co mi asi v životě uteklo a jaká je škoda, že já už takhle na rok asi těžko někam pojedou...

Dvě děti ve střídavé péči, nejistá finanční situace, společenské normy, které říkají, že v mém věku se tohle už prostě nedělá!

A pak ten hlas uvnitř, který se ozýval a říkal: „Pokud si nesplníš tento sen, nesplníš si žádný další velký sen. Teď je tvůj čas. Buď něco uděláš, nebo zůstaneš navždy ve své krabici.“

Pár dnů to hlodalo... A pak v den, kdy jsme se jeli právě do Belgie za sestrou podívat, jsem oznámila příteli Jirkovi, že v lednu pojedeme na půl roku do Španělska.

Jak jsem se mohla opovážit? Zbláznila jsem se?

Zatímco přítel pracující už pár let jako specialista v online marketingu, pracující z domu a závislý jen na připojení k internetu, mi ihned nadšeně řekl, že je to skvělý nápad, zbytek rodiny a přátel už tak pozitivní reakce neměl.

Opravdu to mám dobře promyšlené? (To byli ti umírněnější.) Zbláznila jsem se? Co to je za šílený nápad? (To byli ti radikálnější.) To jsem měla dělat, když mi bylo 20, ale ne teď. A co chudáci ty děti? Budu je smýkat přes půl Evropy jednou za měsíc kvůli střídavé péči. Navíc to bude strašně drahé!

Zbláznila! A sbalila kufry, děti, křečky a vyrazili jsme...

Vzhledem k tomu, že jsem také pracovala jako specialista na online marketing a věděla jsem, že můžu teoreticky pracovat odkudkoli, strach o práci a peníze mě neparalyzoval. Španělsko je země s podobnou úrovní cen jako Česko.

Problém byl sice v placení dvou bytů a letenek každý měsíc do ČR, ale rozhodla jsem se detaily řešit až za pochodu...

Když si něco přejete, celý vesmír se spojí, abyste to mohli uskutečnit! (Paulo Coelho)

A tak jsme 3. února 2012 vyrazili s plně naloženým autem, ve kterém byly kufry, hračky, peřiny, kola, brusle, notebooky a křečci, směr Murcia. Venku bylo -17 °C, auto sotva nastartovalo...

O 36 hodin později bylo venku 12 stupňů, 5:30 ráno, slunce právě vycházelo zpoza Středozevního moře a já jsem řídila posledních 100 km cesty.

Jaké to je, když si splníte sen?

Slunce vycházelo, podél cesty dozrávaly pomeranče, Jirka spal vedle mě a já jsem cítila neuvěřitelnou VDĚČNOST.

Vděčnost sama sobě, že jsem se dokázala rozhodnout a jít do toho. Vděčnost světu, že mě na této cestě podrží. Vděčnost za to, že mou profesí je online marketing a že můžu pracovat odkudkoli. Vděčnost za to, že můžu svoje děti vytáhnout z toho hnusného smogu a ukázat jim jiný svět. Vděčnost za to, že jsem nezůstala jen u snů...

Vděčnost mě pak provázela i dalšími měsíci.

Uvědomovala jsem si čím dál silněji, jak důležité je děkovat sobě i světu. Jak důležité je uvědomovat si, že ty věci kolem nejsou samozřejmé, přestože ti lidé, kteří na tom místě žili celé své životy, si mysleli, že to je nic moc, a zase snili o jiných zemích a jiných cestách.

Uvědomila jsem si i to, že tato vděčnost mě už může provázet kdekoli jinde a že ta síla, kterou jsem si v sobě uvědomila tím, že jsem udělala tento velký krok, tak ta je ve mně a pomůže mi při plnění všech dalších snů.

Jak to šlo finančně?

Z počátku nic moc, byznys sice šlapal stejně jako pár měsíců předtím, ale výdaje se zvýšily, a tak jsem potřebovala zvýšit příjmy.

Hledala jsem cesty, jak vylepšit to, co dělám, učila jsem se nové informace o online marketingu, a protože jsme v té době už několik měsíců používali pro email marketing SmartEmailing, přišla mi po čase do mailu pozvánka do EmailAcademy.

Bylo to právě v době, kdy jsem celkem silně uvažovala nad tím, že opravdu potřebuju zvýšit své příjmy, jinak to v tom Španělsku nedám.

Po zhlédnutí videa v EmailAcademy jsem napsala Davidu Kiršovi, že je to super, že přesně toto děláme ve firmě už pár let a že bych to ráda sdílela i dále s našimi klienty a jestli můžu... A on mi napsal, proč se nezapojím do affiliate programu?

AHA!

Tak jsem se zapojila. A protože cesty online marketingu mi byly důvěrně známé a affiliate je právě o online marketingu, celkem jsem uspěla. Život mi přihrál do cesty příležitost, já se jí chopila a vydělala si nečekaný obnos peněz, který vykryl mé španělské náklady.

Totéž pak o pár měsíců později s Milionovým impériem, kdy jsem studiu affiliate marketingu věnovala celý měsíc, abych se dostala mezi TOP partnery a vyladila svůj um.

A pak to podnikání z pláže...

Najednou jsem mohla zažívat to, že jsem opravdu seděla na terase našeho domu nebo na pláži, stáhla jsem si do mobilu e-maily a přišlo mi několik potvrzení objednávek. Prostě jsem si jen tak ležela na pláži a vydělávala jsem.

Najednou jsem věděla, že můj obor je prostě úžasný! Že právě díky této práci můžu doslova nebo obrazně podnikat z pláže. Podnikání z pláže totiž není o tom, že si někde válíte šunky a někdo maká za vás. Je to o SVOBODĚ...

- svobodě dělat, co mě baví,
- svobodě pracovat z místa, které je úžasné,
- svobodě pracovat s lidmi, které mám ráda,
- svobodě pracovat stylem, který mi vyhovuje,
- svobodě pracovat tehdy, když na to mám chuť...

A tak cesta na pláž byla nakonec i cestou k tomu, co dělám dnes...

K rozhodnutí napsat můj eBook [Jak napsat eBook za 14 dní](#) a začít psát blog a předávat tak své know-how dále lidem, ukazovat lidem, že život podle svých představ žít můžeme.

Moje první cesta na pláž, cesta za mým velkým snem, mě dovedla k podnikání z pláže i [ke knize Podnikání z pláže](#) a následně k online kurzu.

Prošlapala jsem džunglí cestu na pláž a to vedlo k tomu, že jsem ji začala ukazovat i ostatním.

Protože podnikat z pláže je skvělé a já jsem zjistila, že pokud si to opravdu přejete, stačí se jen rozhodnout a vydat se na cestu! A problémy řešit až tehdy, když opravdu přijdou, ne teoreticky a hypoteticky měsíce před tím, než se vůbec pustíte do akce!

A co na to nakonec moje děti a rodina?

Když jsem po dvou týdnech zabydlování vyrazila pro děti, v Česku ještě panovala tuhá zima. Ven se moc chodit nemohlo, protože téměř neustále platil stupeň 6 (rozumějte, to nejhorší možné ovzduší), a tak trávily své dny mezi školkou a domovem.

Španělsko je od prvního dne nadchlo. Vyrazili jsme na kola, chodili na dětská hřiště. Velice rychle pochopily, že děti tady mluví jinak a že se musí nějak dorozumět. Pár anglických slov v kombinaci se španělštinou a hned vznikala nová přátelství. Rozšířily se jim obzory, zjistily, že jinde se žije jinak a že je to na nich, pro co se jednou rozhodnou. Vnímám celý půlrok jako velice přínosný pro jejich rozvoj i pro jejich zdraví a v neposlední řadě taky pro náš vztah.

Žádná školka, celé dny spolu a najednou jsme se museli učit, jak společně pracovat i učit se novým věcem, najednou jsem měla spoustu prostoru pro to, abych jim

mohla ukazovat svět, protože mě k tomu prostě okolnosti dovedly. **Najednou výmluva „mám moc práce“ nefungovala, protože ony tady byly a bylo potřeba najít zábavu.** A tak jsme ji nacházeli, učili se novým věcem, objevovali přírodu, moře, měli spoustu času na společné tvoření... Trávili jsme společný čas naplno! V týdny, kdy pak byly v Česku s tatínkem, jsem se naopak mohla věnovat práci naplno.

A rodina? Někteří se také rozhodli inspirovat a vykročit ze svých zón komfortu. Uvidíme, kam je to zavede. 😊 Přátelé? Ti nejlepší nás navštívili a byli nadšení. Navíc jsme získali spoustu nových přátel, jak ve Španělsku, tak díky novým online aktivitám a příležitostem, které přišly podél cesty. Děkuji!

A co vy?

Pokud to s vámi rezonuje, vydejte se taky na cestu za svými sny. Nemusí to být nutně cestování. Někdo má sny o novém domě, novém partnerovi nebo nové práci... A prostě se jen bojí pustit svých jistot. **Když své jistoty ale ztratíte, zjistíte, že jste neztratili vůbec nic!**

Pokud to s vámi nerezonuje, je to v pořádku. Prostě jen zůstanete tam, kde jste. A pokud vám to vyhovuje, pak je to tak správně.

Moje cesta k podnikání z pláže

Na následujících řádcích Ti do popíšu své začátky cesty k podnikání z pláže. Je to můj příběh. Pokud však umíš číst mezi řádky, leccos se z něj dozvíš o mé strategii, díky které od února roku 2013 vydávám průměrně 40 tisíc měsíčně prodejem eBooků a mnohé z tohoto příběhu lze zkopírovat.

Pokud chceš detailní návod rozpitvaný na dílčí kroky s popsáním všeho tak, aby to zvládl i ten největší počítačový laik, pak tě bude zajímat můj kurz [Podnikání z pláže](#).

Možná to všechno pro Tebe bude naprosto nové a překvapivé, a tak jen nasaj tu příležitost, která je tady pro každého, kdo něco umí, ví, má nějaké zájmy, je expertem v něčem, co ho baví, ať už je to nošení dětí v šátku, nebo nastavování PPC reklamy.

A teď pojďme na tu mou cestu k podnikání z pláže.

V předchozím příběhu jsem už leccos naznačila. Pojďme však na chvíli přeskočit zase o dva roky zpátky do května 2010, který byl doslova líhňí změn.

Květen 2010, Londýn. Vydala jsem se do Londýna na seminář T. Harv Eker, autora knihy Jak myslí milionáři, a poprvé tady slyším SLOVO, které hraje v celém příběhu o podnikání z pláže jednu z hlavních rolí. **E-BOOK.**

(Stručně řečeno kniha v elektronické podobě, nejčastěji PDF, skrze kterou sdílíš něco, co umíš, co víš, pomáháš tím ostatním v oboru, ve kterém jsi expertem/expertkou, a zároveň díky tomu vydáváš, protože tu knihu prodáváš.)

Harv popisuje velice barvitě způsob, jak lze na internetu takový eBook prodávat pomocí blogu a automatizace, a vytvořit si tak vlastně takovou malou továrnu na peníze, která vydělává dnem i nocí. WOW. Tak to je super. Jenže nevím, jak na to, jak to zautomatizovat, a dávat deset tisíc dolarů za kurz, kde to T. Harv Eker učí, tak na to fakt nemám.

Samotný formát eBooku se však zdá být použitelný i v online marketingu, což je moje profese, a tak se po návratu domů pouštím do vytváření eBooků pro firmu, kde pracuju.

V praxi to funguje tak, že ve firmě, která se zabývá prodejem seminářů na téma obchodování na burze, návštěvníkům webových [stránek skrze eBook dáme hodnotné informace zdarma](#) o tom, jak burza funguje, a pak jim pravidelně každý týden posíláme další články na toto téma, a když přijde čas semináře, jsou tito lidé už zvyklí naše emaily číst a znají nás a nakupují mnohem raději, než předtím.

Tato strategie se velice rychle osvědčuje a databáze lidí, kteří nás díky článkům a e-mailům znají, se stává hlavním prodejním kanálem firmy.

Pořád mi ale vrtá hlavou, jak by se dal takový eBook prodávat. Koncept podnikání z pláže, který mi T. Harv Eker na svém semináři prozradil, je více než lákavý, ale nerozumím tomu technicky. Každopádně ke svému platu bych takový pasivní příjem moc ráda. Ale všechno má svůj čas...

...

Duben 2012, Španělsko. Tak jo, je už fakt na čase přestat o tom jenom mluvit a přemýšlet nad tím a vyzkoušet to s těmi eBooky na vlastní pěst. Mám v plánu vyzkoušet si budování vlastní databáze

pomocí eBooku zdarma a následně napsat i eBook placený, ale myslím si, že na českém internetu to nemůže fungovat.

A tak to zkusím na anglicky mluvícím internetu. Společně s přítelem Jirkou vytváříme blog o těhotenství, píšu 50stránkový eBook zdarma (anglicky) a testujeme různé věci a chování čtenářů. Databáze se sice plní, ale nemám pocit, že toto je moje cesta. Každopádně se hodně učím o tom, jak psát eBook, co do něj dát, studuju zahraniční weby, učím se psát blog.

Některé věci se prostě člověk naučí, až když jde do akce.

...

13. srpna 2012. Je jedna hodina v noci, kufry jsou sbaleny a ráno nás čeká několik tisíc kilometrů domů po více než půl roce ze Španělska. Nemůžu spát, právě jsem si poslechla jeden inspirativní webinar a jsem nadšená a plná inspirace.

A tak si v jednu v noci registruju dvě domény — [stanislavamrazkova.cz](#) a [jak-napsat-ebook.cz](#). Je čas stát se opravdovou podnikatelkou z pláže. Jedna cesta právě skončila, auto už je sbalené a já

vůbec nevím, co mě na té cestě potká a jestli na ní objevím **šťěstí, naplnění a svobodu, které hledám**. A tak váhám a otálím. Bojím se selhání. Ale jdu do akce...

Je vlastně skvělé, že člověk nemá křišťálovou kouli a nemůže se podívat, co bude za rok, a jestli vůbec nějaké „za rok“ bude. Kdybych to ale v ten večer měla možnost udělat, stejně bych tomu jen stěží uvěřila.

... nezůstal kámen na kameni.

Po půl roce ve Španělsku přijíždím zpět domů s pár tisíci korun na účtu a pro každou další tisícovku musím vydat hodně energie. Sice jsem strávila půl roku ve svém vysněném Španělsku, ale nebylo to zadarmo. Práce, kterou dělám, mě už moc nebaví, přestože je na ní úžasné, že ji můžu dělat odkudkoli, tak pořád je to pracování z pláže, a ne podnikání z pláže. Vyměňování mého drahocenného času za peníze.

Potřebuju se pohnout z místa.

Dlouho jsem otálela a hledala výmluvy, proč ten eBook nenapsat a proč to na českém webu nebude fungovat.

A najednou se objevil první český online podnikatel, David Kirš, který se nebál a prostě se do akce pustil, a navíc mi ukázal všechny potřebné nástroje, které mi chyběly a které jsem znala jen v anglicky mluvícím online světě.

Obdivovala jsem to, a navíc se mnou styl vedení kampaně i Davidův přístup velmi rezonoval. Zúčastnila jsem se kampaně jako affiliate partner a šířila nadšení dál. Současně jsem věděla, že je ten nejvyšší čas pustit se do toho taky, protože teď zastavil vlak, ale za chvíli se zase rozjede a už ho nikdy nechytím. A tak nastupuju...

...

Září 2012. Od chvíle, kdy jsem se rozhodla napsat eBook, do momentu, než jsem jej opravdu napsala, uběhly dva měsíce. Dva měsíce mi totiž v hlavě hlodala jedna věc. Já vím, že jsem expert a že mám v sobě skvělý návod na to, [jak psát eBooky](#). Víím, že někde tam venku jsou lidé, kteří se to potřebují naučit...

Ale co když o mně nikdy neuslyší? Co když to, že jsem expert, budu vědět jen já? Jak se stát expertem? Vůbec mi nepřidávalo na optimismu

to, že po analýze klíčových slov na Googlu jsem zjistila, že sousloví „jak napsat eBook“ nikdo nehledá. Má to vůbec cenu?

Byly mi jasné dvě věci:

- Za prvé, abych se stala expertem, potřebuju být na webu vidět.
- Za druhé, abych měla lidem co předat, musím napsat ten eBook.

V mém záměru mě utvrdila účast na dvoudenním semináři pro podnikatele EmailAcademy Živě, kde jsem zjistila, že stovky lidí vědí, že by měly mít na webu webový formulář a výměnou za eBook nebo jiný hodnotný obsah sbírat kontakty.

Většina těch lidí ale netušila, co je to eBook a jak ho vytvořit. Když jsem se namátkou zeptala asi pěti lidí, jestli by je zajímal takový návod, všichni mi odpověděli, že určitě ano.

Nebylo na co čekat... Tito lidé potřebovali moje know-how a byli zároveň mými potenciálními klienty.

Následující dny jsem proseděla u počítače a napsala první verzi Jak napsat eBook. Tehdy ještě bez „za 14 dní“.

Verze měla asi 20 stran a moje idea byla, že to bude eBook zdarma, na základě kterého si vybuduji databázi. Zároveň jsem věděla, že o psaní eBooku toho vím mnohem více, a říkala jsem si, že to by pak mohl být onen placený obsah.

V mezičase jsem si nechala graficky vytvořit webovou stránku jak-napsat-ebook.cz a programátor mi následně stránky vytvořil. Natočila jsem úvodní video, vytvořila webový formulář a třetí den byl eBook online.

Jaký byl můj prvotní záměr s eBookem?

Můj záměr byl oslovit Davida Kirše, člověka, který učí lidi, jak podnikat na internetu, s tím, aby eBook (zdarma) nabídl své databázi účastníků EmailAcademy 2. A tak jsem mu hotový výtvar odeslala.

Je potřeba podotknout, že v té době jsme se jen jednou osobně setkali, a dá se říct, že jsme se znali pouze virtuálně. Takže samozřejmě ve vzduchu visela otázka, proč by to měl udělat.

Na tu jsem si sama odpověděla, že lidé v jeho databázi přesně toto potřebují k tomu, aby mohli uvést know-how, které od něj získali. Navíc jsem eBook psala s vědomím toho, že ho on bude číst, a proto jsem si dala opravdu záležet, abych kvalitou dosahovala standardů, které David nastavil.

Věci se měly dost jinak :)

eBook se pro mě opravdu stal vstupenkou k Davidovi, a to do jeho týmu, protože ve stejné době jsem s ním komunikovala o možné spolupráci a eBookem a celým zpracováním webu jsem mu potvrdila to, že když přijde na info-podnikání, tak vím, co dělám.

Zároveň mi řekl, že si nemyslí, že by ten eBook měl být zdarma. A že bychom ho někdy v budoucnu jeho databázi poslat mohli. Tím celá věc začala viset velmi neurčitě ve vzduchu.

eBook jako bonus pro stovky lidí

O dva měsíce později se schylovalo ke spuštění

nového projektu Online Academy Club, na jehož přípravě jsem se podílela, a David mi nabídl, že by se můj eBook mohl stát bonusem k tomuto programu. Bylo však zapotřebí, aby to byl bonus opravdu hodnotný. To pro mě byla výzva.

Po domluvě, že se bude jednat o bonus v hodnotě 690 Kč, jsem zrevidovala své aktuální dílo a rozhodla se, že dám lidem návod mnohem detailnější, propracovanější a že z původního eBooku zdarma o dvaceti stranách udělám eBook v hodnotě 690 Kč, do kterého napíšu vše, co o tvorbě eBooku vím. Po týdnu tvoření, psaní a vymýšlení byl eBook připravený na první čtenáře.

Zrod blogu a Podnikání z pláže

Uvědomila jsem si v tu chvíli ještě jednu věc. Toto je moje vstupenka mezi experty. Očekávali jsme v OAC stovky lidí a mně bylo jasné, že se začnou zajímat, [kdo to ta Stanislava Mrázková vlastně je](#). Takže bylo zapotřebí udělat ještě jednu důležitou věc, a to byl vlastní web, resp. blog. Do spuštění zbývaly dva dny, a tak bylo potřeba postupovat rychle. Nechala jsem si udělat web po grafické stránce, napsala prvních několik článků a svůj příběh.

Do očí mi trklo jedno prázdné místo, místo pro Facebook fanpage. Bylo potřeba ho vyplnit, a dávat tam fanpage „Stanislava Mrázková“ nebo „Jak napsat eBook“ nedávalo příliš smysl.

Přemýšleli jsme s přítelem, který mě v celém projektu podporoval především z hlediska technického zázemí, o tom, co vlastně vystihuje to, co dělám.

Co vlastně chci předat lidem? Věděla jsem, že na pozadí eBooku je silná touha inspirovat jeho čtenáře k tomu, aby se pustili do akce a vydali se na cestu, která má v sobě příslib svobody.

Svobody, kterou jsem už díky rokům působení v online světě celkem dobře znala v praxi. Svobody pracovat odkudkoli, kdykoli, s lidmi, které mám ráda, a hlavně díky tomu vydělávat peníze. Touha pomoci jim osvobodit se od běhání za zákazníky, od stresů klasického podnikání. **A tak vzniklo ve stejnou dobu Podnikání z pláže.** 😊

V neposlední řadě bylo potřeba mít existující obsah na webu jak-napsat-ebook.cz a otevřené dveře k tomu, aby klienti, kteří nevstoupí do OAC, ale budou mít chuť si eBook koupit, měli tu možnost.

Nebyl už ale prostor tvořit prodejní stránku a celý prodejní proces, a tak vznikla stránka předprodejní, která pak v celém systému hrála důležitou roli.

A pak tu byl ještě jeden krok. Věděla jsem, že se můj eBook teď dostane ke stovkám lidí, ale můj původní záměr byl přece jiný... Chtěla jsem svou vlastní databázi. Jak to udělat? Vymyslela jsem koncept bonusů, které si lidé mohli stáhnout navíc k eBooku, ale aby jim bonusy dorazily, museli na příslušné stránce zadat svůj email.

A tak byl eBook připraven na cestu do světa...

...

S výsledkem i s nadšenými ohlasy více než tisícovky čtenářů z Online Academy Clubu jsem byla nadšená.

Uvědomila jsem si díky tomu, že moje práce má další rozměr. Že nejen pomůžu lidem díky svému know-how vyřešit jejich problém a naučím je napsat eBook, ale navíc jim tím dávám vstupenku do světa, kde se plní sny.

Do světa podnikatelů, kteří dělají věci jinak, do světa lidí, kteří dělají, co je baví, kteří dělají něco, co tady po nich zůstane.

Vydáním eBooku jsem kromě peněz z Online Academy dostala hlavně obrovský přísun vděčnosti a pocitu, že dávám něco světu. A zároveň jsem stejnou vděčnost cítila i já. Za to, že jsem došla až sem.

...

První prodaný eBook a start plážového podnikání

27. února večer byla prodejní stránka připravená, celý prodejní proces nastavený. Druhý den dopoledne jsem napsala e-mail na databázi 23 lidí, kteří se mi zaregistrovali do předprodejního formuláře, a těsně před odchodem na oběd zmáčkla odeslat...

Večer přišla první objednávka.

Těžko popsat, jak jsem byla nadšená. Fakt to funguje! Někdo si koupil můj eBook, huráááá!

Začala jsem přemýšlet... Jaké by to bylo, kdybych jich během měsíce prodala třeba 10. To by bylo super. Kdybych věděla. 😊

Šla jsem první objednávku náležitě oslavit do ulic Brna a poděkovala životu za to, že právě začíná moje vlastní plážově-podnikatelská cesta.

...

„Nenechte se odradit tím, že dosažení vašeho snu vyžaduje čas. Ten čas totiž uteče tak či tak.“
Albert Einstein

Už o dva měsíce později jsem se nad myšlenkou 10 eBooků měsíčně musela pousmát. Chtěla jsem pasivní příjem, podnikání z pláže, ale bála jsem se být jen pomyslet na to, že by to doopravdy mohlo vyjít, abych to nezakřikla. A jak to tedy vypadalo po dvou měsících?

[Detailní report jsem zveřejňovala zde](#) na svém blogu. Realita je taková, že jsem prodejem svého eBooku **za první dva měsíce vydělala 168 000 Kč.** 😊 Tím ale cesta teprve začínala. Nicméně i o těch prvních 168 tisíc se s Tebou teď ve svém příběhu podělím.

Blog a sdílení mého života

S přibývajícími kontakty do databáze jsem věděla, že mě čeká velký závazek. Se všemi těmi lidmi teď bylo potřeba pravidelně komunikovat, posílat jim další hodnotné informace, které je posunou na jejich cestě, budovat vzájemný vztah. Na první pohled se zdálo být vše snadné, stačilo napsat jednou za dva týdny nějaký článek a poslat ho databázi, otázkou však bylo, o čem psát.

Zjistila jsem, že technických informací typu „Jak začít podnikat na internetu“ už mají lidé celkem dost. To najdou kdekoli na webu a nepotřebují na to být v mé databázi. Bylo zapotřebí dát lidem hodnotné informace a k nim kus sebe, a ne suchá, nezáživná slova.

Po pár pokusech [přišel zlomový článek](#), díky kterému jsem objevila způsob, jak s lidmi nejspodněji a nejsrozumitelněji komunikovat. Způsob tak jednoduchý, že mě při pohledu zpátky až zarazí, že mě to nenapadlo dříve. Ten způsob se jmenuje příběh.

Zatímco suchých informací mají lidé dost, příběhy stále milují. Kromě toho mají příběhy velkou sílu v tom, že v nich člověk najde i něco ze svého života, něco v něm zarezonuje a díky tomu se může i něco naučit. Od malička se učíme díky příběhům, které nám vyprávějí rodiče, prarodiče, učitelé. Sledujeme filmy, pohádky, čteme knihy...

Jako lidé milujeme příběhy. Nejen že se nám snadněji čtou, jsou poutavější, ale lépe je chápeme, jsou v nich reálné situace, ze kterých se poučíme lépe, než z teorie. A tak se příběh stal mým jazykem, kterým jsem začala k lidem promlouvat.

Příběhy navíc začaly přitahovat na mé stránky a do mé databáze více a více lidí. Lidí, kteří mě do té doby neznali, ale se kterými mé příběhy nějak pohnuly, zarezonovaly, a tak se ti lidé stali součástí mé databáze.

Příběhy začaly přitahovat nové lidi i na mou komunitní facebookovou stránku [Podnikání z pláže](#). Příběhy začaly lidem ukazovat, kdo doopravdy jsem.

A tak moje cesta odstartovala a od té doby pokračuje.

Za první půlrok jsem prodejem eBooku Jak napsat eBook za 14 dní [vydělala více než 300 tisíc korun](#). Právě díky tomu, že jsem komunikovala se svou databází, psala články, účastnila se webinářů, točila videa, sdílela svůj život s ostatními lidmi.

To mě pak vedlo k napsání druhého eBooku s názvem Jak úspěšně prodávat eBook v srpnu 2013 a o rok později v srpnu 2014 k napsání knihy [Podnikání z pláže](#). To už jsem za prodej eBooků měla vyděláno přes 755 tisíc. 😊

Od března 2015 svou strategii prodeje eBooků, která mi generuje průměrný příjem 40 tisíc měsíčně, učím ve svém [online kurzu Podnikání z pláže](#), ve kterém je už více než 2000 studentů.

Ještě pár slov k tomu podnikání z pláže

Nebudu zastírat, že pokud chce člověk podnikat z pláže, chce dělat, co ho baví, chce být svobodný — nestane se to samo od sebe.

Je potřeba opakovaně překonávat své komfortní zóny, vyvinout na začátku velkou dávku energie, aby se pak mohla vrátit v podobě velkého splněného snu.

Abys měl výsledky, které většina lidí nemá, musíš dělat věci, které většina lidí nedělá.

Často to je dřina, často to je o překonávání sama sebe, často to je o jednání navzdory aktuální náladě a jednání navzdory strachu. Plnit si sny není zadarmo.

Pro mě to je cesta příjemná, protože na té cestě se věnuju tomu, co mě baví, a stačí mi k tomu jen internet.

Možná Tě teď ještě napadá, jak nákladný takový prodej eBooku je, což je častá otázka především těch,

kdo přemýšlejí nad prodejem eBooků jako nad přivýdělkem k aktuální práci nebo mateřské.

Potěším Tě. Není to tak hrozné. [Detailně jsem se o tom rozepsala v tomto článku.](#)

Další častou otázkou je, jak v tomto objevit své téma a uspět. Jak objevit to, co chci vlastně skrze eBooky předávat jiným lidem?

Na začátku to může být trochu frustrující, když člověk hledá téma svého podnikání a pořád nemůže nic pořádného vymyslet, má spoustu nápadů, ale vlastně neví, jak to pořádně uchopit.

[Sama jsem si tím párkrát v životě prošla.](#) Dobrá zpráva je, že téma jsem vždy nakonec našla a vzniklo v průběhu posledních deseti let pár funkčních projektů. :) Je to prostě součástí toho začátku, bohužel spousta lidí to tady na začátku vzdá.

Pokud Tě podnikání, ať už z pláže nebo to klasické, láká, ale nevíš, v čem podnikat, doporučuji Ti začít mým online kurzem [Plážová příprava](#), díky kterému jednou provždy zjistíš, KDO jsi a jaké je tvé téma pro podnikání. ☺

Pár slov závěrem

Úspěch nepřichází přes noc, ani za týden. Úspěch nepřichází ani za dva měsíce, byť to tak navenek vypadá. Úspěch přichází, když člověk opustí své komfortní zóny, překročí své hranice a má odvahu plnit si své sny, ať to stojí, co to stojí.

Ten 1 rok, 3 měsíce, 10 dní uběhly od onoho podzimního dne, kdy jsem se rozhodla, že nejsem moc stará na plnění si svých snů a odjedu na zimu do teplých krajín, kde najdu sama sebe, svou vizi a to, co chci dělat, tak abych žila svobodný, radostný a naplněný život.

Na konci toho 1 roku, 3 měsíců a 10 dnů mi přišla moje první objednávka eBooku a já jsem se vydala na svou cestu plážové podnikatelky. :) Za poslední tři roky jsem strávila více než polovinu času v zahraničí. Splnila jsem si mnoho svých snů.

- Vyzkoušela jsem, jaké je to [žít uprostřed italských hor nad Lago di Garda](#) a moct si užívat léta s dětmi, aniž bych se musela sedřít z kůže.
- Vyzkoušela jsem si, [jaké to je žít měsíc ve věčně tepajícím New Yorku](#).
- Vyzkoušela jsem si taky, jaké to je vytáhnout děti v zimě z ostravského smogu a odjet

[na kus zimy na Bali](#), koukat na západy slunce na pláži a pít kokosovou vodu.

- Vyzkoušela jsem si, jaké to je vstávat ráno s pocitem, že dělám něco, z čeho jsem naprosto nadšená a co mě naplňuje a baví. eBook totiž pro mě nebyl jen vstupenkou k podnikání z pláže jako takovému, ale především k uvědomění, co je moje poslání a životní cesta. Ukazovat krok za krokem i ostatním lidem, kudy vede cesta ke splněným snům.
- **Vyzkoušela jsem si, jaké to je, sdílet se světem svoje myšlenky a pocity, inspirovat ostatní a nakopnout je k tomu, aby taky šli a plnili si svoje sny jako já. A to mě naplňuje.**

Na té cestě jsem se mnohé naučila. O sobě jako mamince. O sobě jako partnerce. O sobě jako ženě. O sobě jako podnikatelce. O sobě jako cestovatelce.

Zpětně vidím, že snít je velice snadné. Sny totiž existují v jiné realitě, než ve které žijeme. V těch snech jsme někým jiným, než jsme doopravdy. A abychom mohli ty sny žít, musíme se stát tím člověkem, který existuje v těch snech.

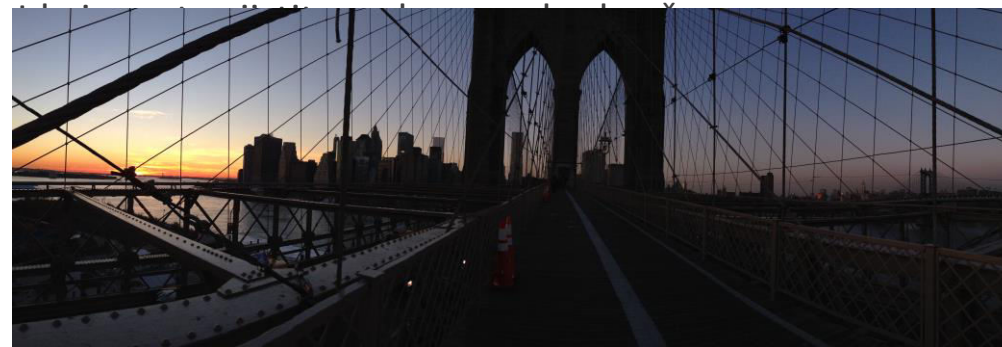
Ta cesta k tomu člověku, který ty sny žije, je těžká a krkolomná. Vesmír Tě pořád konfrontuje s Tvými hodnotami, vizemi a posunuje Tě někdy mnohem silněji, než bys chtěla.

Ale na konci stojíš třeba uprostřed Brooklynského mostu, koukáš na zapadající slunce nad New Yorkem a děkuješ si s hlubokou vděčností, že sis

umožnil(a) něco takového vidět.

Jsou to momenty, kdy děkuješ svému minulému já za to, že udělalo ty konkrétní kroky pár měsíců zpátky. Tohle jsou úžasné momenty propojení. Momenty, kdy věci najednou dávají smysl. Momenty vděčnosti.

A pak přicházejí nové sny, nové obzory světa i Tvé duše, které teď prozkoumáš. Ale už víš, že není na světě nic, co by bylo nemožné.

Děkuji, že jsi dočetl(a) až do konce

Věřím, že jsi na předchozích řádcích našel nebo našla inspiraci pro svůj život, a ať už jsi kdokoli a děláš cokoli, přeji Ti, aby byl tvůj život protkán štěstím.

Budu velmi ráda, pokud Ti skrze mé další články či eBooky budu moct být i nadále učitelkou, člověkem, který Tě inspiruje, motivuje, ukazuje nové směry a způsoby, jak žít a podnikat svobodně, radostně a s pocitem naplnění. Měj se krásně. *Stáňa*

A co dál? Příběh má pokračování...

Příběh o tom, jak jsem se stala z vystresované matky podnikatelkou z pláže, je zároveň součástí mé knihy Podnikání z pláže, a tak sis právě přečetl(a) první 3 kapitoly z celkových šestnácti.

Kniha Podnikání z pláže vyšla 17. listopadu 2015 a od té doby si ji objednalo neuvěřitelných 15 tisíc lidí. Wow! :) Mám radost.

[Začni se taky do řádků této knihy a začni snít o svém podnikání z pláže.](#)

Mou velkou touhou je inspirovat Tě v této knize k tomu, abys žil(a) také svůj příběh. Ten příběh, který chceš o sobě vyprávět.

Chci Ti ukázat, že si můžeš plnit sny, jakkoli bláznivé se můžou zdát, a že všechna omezení stojí jen ve Tvé mysli jako zdi, za kterými se ty sny skrývají.

Přeji si, aby tato kniha některé z těchto zdí, na kterých je napsáno „Toto nejde!“, zbourala, otevřela nové obzory a vrátila Ti křídla ke svobodě, o kterých jsi možná už zapomněl(a), že je máš.

Věřím, že Ti kniha ukáže, že podnikání z pláže je styl života, který je dnes díky internetu dostupný pro každého.

Knihou se navíc prolínají příběhy podnikatelů a lidí, kteří už žijí život svobodně, radostně a naplno. Jsou to příběhy, které úžasně doplňují tu praktickou část podnikání z pláže a dávají inspiraci i naději, že žít život svých snů dokáže každý, kdo se rozhodne. :)

[Více o knize a možnost objednávky najdeš tady >>](#)

A můžeš se tak přidat mezi tisíce spokojených čtenářů a čtenářek. :)

Co dalšího si ode mě můžeš přečíst

Chceš si ode mě přečíst něco dalšího? Chceš více inspirace, motivace, informací o tom, jak podnikat z pláže, jak podnikat svobodně? Nebo chceš taky napsat eBook, ať už zdarma, nebo za účelem prodeje?

Na výběr je toho hodně, články a eBooky zdarma i placené, záznamy webinářů, videa, každodenní inspirace, zábava a motivace na Facebooku.

Budu moc ráda, když naše virtuální cesty budou pokračovat společně. 😊

BLOG – články na téma podnikání i života

www.stanislavamrazkova.cz

Miluju online marketing a podnikání z pláže a mým posláním je ukazovat podnikatelům, jak si pomocí toho prvního užívat to druhé!

[Začít se do mých článků můžeš tady >>](#)

FACEBOOK

www.facebook.cz/PodnikaniZPlaze

Přidej se k dalším fanouškům plážového podnikání a nech se inspirovat k tomu, aby ses vydával(a) za svými sny, překračoval(a) své hranice a podnikal(a) třeba z pláže.

Online kurz Plážová příprava

www.podnikanizplaze.cz/plazova-pripravka

Jediný šestitýdenní kurz, který potřebuješ, abys konečně znala téma vašeho podnikání a měla jasno v tom, co chceš.

[Více o tomto online kurzu je tady >>](#)

Online kurz Podnikání z pláže

www.podnikanizplaze.cz/online-kurz

Online kurz, ve kterém Tě provedu krok za krokem vším, co je potřeba vytvořit a nastavit proto, abys mohl(a) taky začít podnikat z pláže. Kurz se otevírá 2x ročně. [Více informací je tady >>](#)